Temps Ordinari - Trenta-unè diumenge

Per Administrador el dg., 04/11/2012 - 08:00

Dn 6,2-6
He 7,23-28
Mc 12,28b-34

1. Sense males intencions Per una vegada, i sense que serveixi de precedent, un Mestre de la Llei s'acosta amb bones intencions al Mestre de la Vida, Jesús de Natzaret. I li pregunta quin és el precepte més important de la Llei. Un mena d'examen de capacitació per al jove profeta que estava en boca de tothom. I Jesús respon de bon grat. I li agrada recordar allò que els bons israelites recitaven tantes vegades: ***"Escola, Israel"***, és a dir*: "escolta el teu cor, presta atenció a la teva consciència, no parlis per parlar, digues les coses sincerament, no per costum rutinari..."* El que ja no s'esperava el lletrat era que Jesús, en comptes **d'un sol** manament, li contesta **amb dos** que s'assemblen, com la cara i la creu d'una mateixa moneda. Tan important com estimar Déu és estimar els altres. Perquè *és un mateix cor el qui estima el proïsme i el que estima el Déu llunyà, el qui té sentiments humans envers els altres com el qui té conviccions de fe en Déu, el qui troba Déu en el temple o en la vida quotidiana, en els salms i sacrificis o en les parets de casa...* **2. Quin realisme, el de Jesús!** Ben segur que més d'un cop ens haurem preguntat, en la nostra relació amb Déu, per exemple en la pregària, com puc saber si és la veu de Déu allò que sento i visc o sóc jo mateix, si és **"la seva veu" o és la meva...** En aquests casos allunyem-nos de les especulacions i de la imaginació. No hi ha prova més fidedigne i que ofereixi millors garanties que **aquests senyals**: *si se segueix l'amor als altres, el desig de fer feliços els qui m'envolten, la pau interior, el sembrar llavors de felicitat al meu entorn, AIXÒ ÉS DE DÉU. Tot això porta l'ADN de Jesús, de l'Evangeli. Ve de Déu, és la seva resposta a la nostra pregària.* El mateix Jesús, en la seva resposta a l'examen que li fa el Mestre de la Llei s'encarrega **d'unificar els dos amors: l'amor a Déu i l'amor als altres**. I no un amor a tothom, perquè això és impossible i enganyós, tòpic i buit de sentit. Ja va dir-ho el mateix Jesús, en la paràbola del samarità: ***El meu pròxim és el meu proper.*** En castellà sona més clar i desafiant: ***mi prójimo es mi próximo***. Malfiem-nos d'aquells que diuen que estimen Déu però no saben o no poden estimar els altres, que diuen que estimen tothom i no es fan amb els parents i veïns, que resen molt i estimen poc o gens... L'única diferència és que, tractant-se del ***Déu i Senyor, l'Únic i Veri***table, com diu el text del **Deuteronomi**, ens demana un amor absolut i incondicional. Però poc a poc t'adones que **l'únic absolut en aquest món és l'AMOR**. Pere Casaldàliga ho deia amb paraules semblants: ***"Només hi ha dues coses absolutes en la vida: Déu i la fam."*** Segurament ell parlaria de la fam de pa i de sopa calenta, però com a signe sacramental de totes les fams, especialment les del cor, les de dignitat i de felicitat a les quals tota persona hi té dret a aspirar. És el gran realisme que Jesús anava predicant amb paràboles, amb accions solidàries, amb el seu perdó i amb la recuperació de les dignitats perdudes. Deia aquell mossèn: " ***L'amor és capaç de transformar el món en una paràbola."*** De la paràbola, Jesús en feia un cant d'amor, i de l'amor en feia una història versemblant. Així és com ens fa arribar a Déu a través de l'amor humà. **3. "Aprovat en Regne de Déu"** També per excepció, l'escena amb el Mestre de la Llei *"acaba bé*." La resposta de Jesús situa aquell mestre de la Llei en **el nou paradigma** en què es mou l'estil de Jesús: tots els rituals, sacrificis i holocaustos no són res - exactament diu ***"valen menys"*** - que l'amor als altres. Per això ***"no és lluny del Regne de Déu."*** Tot ha d'anar amorosit amb l'amor. L'amor dóna a les altres actituds humanes una flaire salidable. Pensem que, per exemple*, "la saviesa sense amor ens pot fer pedants; la justícia sense l'amor ens pot fer severs; la passió per la veritat sense l'amor ens pot fer intransigents."* L'amor hauria de ser aquell condiment que fa més digerible la nostra fidelitat a l'Evangeli. **Sense l'amor ens poden venir totes les malalties del cor.** Unes malalties que s'encomanen. Després de l'examen de revàlida de Jesús i del Mestre de la Llei, ara examinem-nos nosaltres...